

גיליון מס' 16

זאת הברית

ביטאון האגודה הארץ-ישראלית של היהודים המשיחיים

אפריל 2001 – אביב תשס"א

מהדורה זו מוקדשת כולה לנושא: "זהותנו היהודית במשיח ישוע"

סמינר שנערך במסגרת האסיפה הכללית של "האגודה הא"י של היהודים המשיחיים" ב-26 בינואר 2001

ישוע בין יהודי לגוי?

2) שמירת הזהות היהודית מתוך שמירת התורה כמחייבת על-פי הוראתו של ישוע.

3) שמירת הזהות היהודית מתוך אימוץ מסורת ישראל הרבנית.

4) שימוש במסורת ישראל באופן חופשי על-פי הדרכת רוח אלוהים.

השלב הבא היה לפנות אל אחים שמייצגים כל גישה וגישה ולקבל את הסכמתם להציג את נקודת מבטם בנושא. האחים שנתנו את הסכמתם (לפי סדר הגישות המוזכרות לעיל) היו: איתן קשטן, גרשון נראל, יוסף שולם ואיתן שישקוף.

בהכנות לאירוע שמנו דגש על תכנון דרכים שיעזרו לנו לקיים דיון מכובד ורציני בנושא מתוך נכונות להקשיב אחד לשני.

הסמינר

בסמינר עצמו, שנערך במושב יד-השמונה, השתתפו כ-80 איש מקהילות שונות בארץ ומרקעים שונים. המנחה היה חנן לוקץ שעודד את הנוכחים לכבד את הדוברים ולשמור על רוח טובה. למעשה חולק הסמינר לשלושה

זהות יהודית במשיח. כל כך הרבה מילים נאמרות ונכתבות בנושא הזה. המוזר הוא שהמשיחיים הראשונים התלבטו בשאלה הפוכה לגמרי: מהי זהותו של הגוי במשיח. איש מהמאמינים הראשונים לא חשב אפילו לרגע שמשיחיותו מבטלת את יהדותו, להיפך, הם ראו במשיחיות כפי שזו הוצגה על-ידי המשיח ואחר כך על-ידי השליחים את היהדות בהתגלמותה. אז מה קרה? איך קרה שאנחנו נחלצים שוב ושוב להגן על יהדותנו? איך קרה שלסובבים אותנו, ולצערי הרב גם לנו, נדמה כאילו אימצנו לעצמנו אמונת גויים שבמסגרתה אנחנו צריכים לנסות ולשמור על יהדותנו? הרי אילו כלנו היינו כל כך בטוחים בכך, אולי לא היינו עוסקים כל הזמן בלומר "אנחנו יהודים! אנחנו יהודים!"

אחים ואחיות, כדי להבין את זהותנו היהודית ראוי שנבדיר לעצמנו מהי יהדות. האם יהדות היא מה שמייצגים הרבנים? האם היהדות היא מה שייצגו הרבנים בתקופת המשנה? האם היהדות היא תורת משה ותו לא? האם היהדות היא התנ"ך בלבד? האם היהדות נותנת משנה תוקף ליחידה זו או אחרת מתוך כתבי הקודש? או האם היהדות היא האמונה באמת ובתמים

שאלות ותשובות

זהו גולדברג (שאלה מופנית אל יוסף שולם):
אם להיות יהודי זה עניין של היסטוריה, באופן אישי הרקע שלי הוא מקולורדו בארה"ב אבל הזהות שלי היא בוודאי פה ובוודאי יש רבים כמוני. אז איפה אנחנו עומדים?

יוסף שולם (תשובה):
את הצטרפת לעם ישראל כמו אישתי. את גידלת את ילדיך כאן וילדיך שרתו בצבא. את חייה כאן. הרבה יהודים משיחיים אמריקאים שעלו לארץ מאז שאתם הייתם פה, חזרו בחזרה לקולורדו, לארה"ב ולמקומות אחרים. מה שיש לי להגיד לך ולאנשים כמוך זה ברוכים הבאים. תודה לאל שבדם ישוע המשיח הצטרפתם לעם ישראל. אתם מאומות העולם שהצטרפתם לעם ישראל יש לכם כבוד כפול, כמו לרות המואביה ולרחב ולנעמן שגילו את אלוהי ישראל ועבדו את אלוהי ישראל. שיריבו הרבה כמוכם. כל מי שתורם את חלקו ושם את יתו בארץ ישראל בעם ישראל הוא חלק מהעם במאת האחוזים. אסור לומר לגר צדק או לגר תושב על-פי ההלכה שהוא גר בכלל, ובתורה נאמר "תורה אחת תהיה לך, ולגר, ולתושב הגר בקרבך". לכן אסור לעשות הפליה ולא הבדל ובמיוחד שישוע שפך את דמו עבור כל העולם.

צבי סדן (שאלה):
מה בנוגע ל"ישראל לפי הבשר", ביטוי שפולוס השתמש בו. אף אחד מהדוברים לא התייחס לנושא זה מפורשות. מה שכן הוזכר זה שמי שלא חי כמו יהודי הוא לא יהודי.

יוסף שולם (תשובה):
יש שלושה מדים להיוותו יהודים. הממד הראשון הוא לפי הבשר. תינוק יהודי שנחטף וגדל אצל בדויים למשל, אינו יודע שהוא יהודי, אך משגילה את זהותו האמיתית חובה עליו לחזור לחיק אומתו. יהודי שאינו יודע שהוא יהודי הוא עדיין נשאר יהודי, זהו יהודי בבשר. הממד השני, יש יהודי שיועד שהוא יהודי ובכל זאת מתכחש ליהדותו. ביודעין אינו רוצה לקיים שום דבר שמזכיר יהדות ובכל זאת הוא יהודי. "ישראל אף על פי שחטא ישראל הוא". הממד השלישי הוא יהודי שיועד שהוא יהודי, קורא בכתובים ומתמלא ברוח הקודש ומאמין שישוע הוא המשיח, והוא מתחייב לעשות את רצון האלוהים על פי דבר אלוהים. בהרצאתי דיברתי על היהודי הזה ולא על היהודי בבשר או על היהודי שנשבה. דיברתי על היהודי שמאמין בישוע המשיח ונטבל במים, נולד מחדש והתחייב לציית לאלוהים. על היהודי הזה לחיות על-פי דבר האלוהים כיחודי ולא על פי מסורת הכנסיות השונות.

הערות ותגובות

אפרת גרליך (הערה מופנית אל יוסף שולם):
אנחנו יכולים לקיים מצוות אך לא חייבים, זה לא הבסיס שלנו. היהודי שמעון כיפא קיבל חזון ובו ראה חיות טמאות שאלוהים טיהר אותן. יש כאן דוגמא טובה לכך שמצוות התורה אינן מחייבות. ישוע עצמו בחר דווקא ביום השבת לקיים נסים, רפואות ונפלאות. אני מסכימה עם הדובר הראשון (איתן קשטן) שהעיר שכביכול אם נשחק את היהודים הטובים אז יקבלו אותנו. גם אם נתלבש כמו חרדים וננהג כמותם נגיד שאנחנו מאמינים בישוע, יגידו לנו שאנחנו נוצרים. אני לא מציעה שנגיד על עצמנו שאנחנו נוצרים, ודאי שלא. אני חושבת שהדגש צריך להיות יותר על אמונה והליכה ברוח הקודש. **יוסף שולם (תגובה):**
נכון, ישוע עשה ניסים בשבת וגירש שדים בשבת. אם תקראו ברמב"ם או בשולחן ערוך או בכל מקום אחר על מה שישוע עשה בשבת, לא תמצאו לגבי דברים אלה שום איסור. ומדוע מתחו על ישוע ביקורת על-כך? כיוון שתמיד היו קיצוניים גם בקרב החרדים וגם

בקרב הנוצרים שלא הבינו את הכתובים. ישוע לא עבר שום עברה ועל שום מצווה, ולא לימד אחרים לעבור על התורה וזה בסיס להיותו משיח. אם ישוע היה עובר על התורה והיה בו חטא הוא לא היה משיח. ובעניין זה שלא יקבלו את יהדותנו גם אם נתלבש כחרדים, זה בכלל לא משנה, וזה גם לא נכון. אני למדתי ארבע שנים בישיבה חרדית והרב ידע שאני מאמין בישוע. גם אצלנו בקהילה ובמדרשה מלמדים רבנים חרדיים לא מאמינים בידיעה ברורה שהם מלמדים יהודים משיחיים ואין שום בעיה. הבעיה נוצרת בשלושה תחומים: אם הם חושבים שאנחנו רמאים ואנחנו מנסים ללכוד יהודים וללמדם נגד התורה אז הם כועסים, זה ברור. אם אנחנו לא שומרים את התורה בכנות הם כועסים. וגם אם אנחנו לא מקבלים אותם כפי שהנצרות דחתה אותם. הם פשוט לא בוטחים בנו. אנחנו לא משדרים זהות וביטחון.

מנחם בן-חיים:
"עצת ה' לעולם תעמוד, מחשבות ליבו לדור ודור" (תהילים לג 11). פסוק חשוב זה יש בו לאזן את הדברים השונים שנאמרו. אלוהים פועל גם מעבר לדור שלנו ואנחנו רק חלק קטן מפעולתו של אלוהים בתוך עם ישראל. כלנו זקוקים לקצת ענווה וצנעה להבין שאנחנו לא יודעים את הכל ובכל זאת אנחנו בתוך הכל. הבה ננסה להבין שכל המחלוקות והגישות השונות הן חלק מעצת ה' בהחזירו את עם ישראל לשרשיו הלאומיים והמשיחיים. אני לא שונא את הכנסיות, אני אוהב את הכנסיות. אני יודע שיש הרבה דברים לא טובים בתוכן כמו שיש הרבה דברים לא טובים בבית הכנסת, ואני גם אוהב את בית-הכנסת, כן, אלוהים השתמש בבית הכנסת כדי לשמור על קיומו של עם ישראל והוא עדיין שומר. חילונים רבים רוצים להתבולל ולהיפטר מ"הפייקל" (החבילה) הזה שנקרא 'עם סגולה'. ישנם גם הרבה נוצרים הנאמנים באמונתם ובכל זאת מחזיקים בתפיסה שתפקידו כעם סגולה נגמר. עלינו לכבד גם אותם ואת החלק שלהם, אך גם את החלק של העם שלנו ושל החלק הדתי, ולהתווכח. גם ישוע שגילם את אהבת האלוהים השלמה, ביקר את העם שלו כמו גם הנביאים. גם אנו צריכים למצוא את האיזון הזה. אהבה שהיא ללא הגבלה כולל ביקורת, וזה האתגר הקשה ביותר בינינו עם כל הרקע השונה.

מרקוס ברודסקי:
כבני הרוחניים של אברהם הבה נשים לב לשני פסוקים בבראשית כו 4–5 (דברי ה' אל יצחק): "והרביתי את זרעך ככוכבי השמים, ונתתי לזרעך את כל הארצות האלה, והתברכו בזרעך כל גויי הארץ, עקב אשר שמע אברהם בקולי וישמר משמרת, מצוותי, חוקותי ותורותי". אנו רואים כי אברהם שמר את מצוותיו של האלוהים עוד בטרם נתנה התורה. מה זה אומר לנו?

יורם מזרחי:
אנחנו רוצים קודם כל שהעם שלנו יכיר בנו. כדי שיכיר בנו, היהודים המשיחיים, אנחנו צריכים להיות מאוחדים ותמימי דעים בינינו. דבר נוסף בעייתי הוא זה שיש גופים שונים בארץ שמחוייבים לכל מיני גופים בחו"ל בגלל שהם מקבלים מהם תרומות. הם רוצים להיראות טוב ויפה ולאמץ את הדוקטרינה של אותו הגוף בחו"ל ולהביא אותה לארץ. האם אנחנו צריכים להיראות יפה לאלוהים או לאותו גוף שתורם לנו כסף? אני גדלתי בארץ למשפחה מסורתית ורוב החברים שלי בשכונה הם מסורתיים. ברגע שאפסיק לחגוג את החגים ואגיד שמותר לאכול הכל, הם יגידו לי שאני לא יהודי, זה בטוח. איך אנחנו רוצים שהעם יקבל את יהדותנו אם אנחנו נעזבו את המסורת היהודית? אני יודע שיש קהילות שחוגגות את חג המולד, ואם אתה חוגג את הפסח הם מגיבים: מה, אתה עוד נשארת במסורת? עלינו להיות יותר מאוחדים בגישה שלנו לחגים ולמסורת ישראל. **מיכאל גרינשפן:**
ישנם סינים שהם למשל בפטיסטים והם

שאלות ותשובות, הערות ותגובות

נשארו סינים טובים שנאמנים לעמם ולמנהגייהם. מדוע יהודי לא יכול להישאר יהודי טוב הנאמן לארצו ולעמו ובכל זאת להיות בפטיסטי או לותרני או פרסביטריני כי הוא רואה בהם הבנה טובה של כתבי הקודש?

אבן תומס (שאלה):
היהדות בבשר, מה לגביה? ישנה בעיה עם העלייה החדשה ממדינות חבר העמים. ברוסיה רבים מהיהודים שמה גדלו כחילונים לכל דבר בלא שמירת יהדות כלשהי ובכל זאת ראו בהם שם כיהודים לכל דבר ואילו כאן בארץ הם נחשבים כרוסים, בקושי יהודים.

דברי תגובה וסיכום של הדוברים הראשיים

איתן קשטן:
זה נכון, אברהם שמר את מצוות אלוהים עוד לפני התורה. זו בכלל לא שאלה, הרי אמרתי כבר קודם שעלינו לשמור את מצוות ה'. אמרתי שזו בדיקך היהדות, לשמור את מצוות ה', וזו זהותנו. כשאנו רוצים לשמור את הזהות של העם שלנו, על מה אנחנו בעצם מדברים? לשמור את הזהות היהודית של החרדים שמשרתים בצבא או אולי של החרדים שלא משרתים בצבא? ואולי לשמור את הזהות של 80% מהעם שלנו שהם חילונים, ושיאים מאמינים באלוהים? אם אני יהודי אף אחד אינו יכול לקחת את יהדותי ממני. הגענו לאבסורד. מי שאינו מאמין בכלל שיש אלוהים הוא יהודי טוב, ואילו זה שמאמין במשיח של ישראל הפכו אותו ללא-יהודי רק בגלל ששמר כזה או אכל כזה. איזו שטות זו?! איך אנחנו מכניסים את עצמנו לדבר שכזה?? אני יהודי כי נולדתי יהודי ויותר מזה, כי אני נוחל את ההבטחה של אברהם. זה מה שעושה אותי יהודי. לגבי שמירת מסורת או התורה, כבר דיברנו על זה קודם. יש חירות. אני גם מסכים עם גרשון שעלינו לשמור את התורה כפי שישוע והשליחים לימדו אותנו, והם נתנו לנו מידה של חירות. שאול השליח אמר שאחד מחשיב יום אחד ואחר מחשיב יום אחר. הברית החדשה הוא הספר שנותן לנו כיום את הדרך ובואו ניצמד אליה. מה שאסור נאסור כולנו, ומה שמתור נתיר כולנו וכל אחד שיעשה את ההחלטה לעצמו בהם שהוא רוצה לאסור על עצמו (היכן שנתנה לנו חירות). דבר אחרון; קלווין, לותר ואחרים, למרות ההסתייגויות כלפיהם שנאמרו קודם ואני מסכים איתן, הם עדיין פרשנים טובים ואל תפסלו אותם במחי יד. הם אחינו למשיח ויש מה ללמוד מהם, אם כי לכתביהם אין שום סמכות כי רק לכתבי הקודש יש סמכות עלינו. וגם רש"י ואבן עזרא היו פרשנים יוצאים מהכלל וחכמים מאוד, ולכתביהם גם כן אין שום סמכות וגם מהם אפשר ללמוד. רק תזכרו שאלו שאנו כל כך רוצים להחזיק אותם קרוב אלינו הם לא היו אחינו למשיח. בואו לא נללל בכל פרשנות גם אם באה מהכנסייה. יכול להיות שיש לנו מה ללמוד מהם בכל זאת.

גרשון נראל:
מבחינת הנקודה שעלינו לבוא בענווה ובצניעות אני מסכים עם מנחם. ובהקשר הזה אנחנו צריכים לבוא גם בענווה ובצניעות אל הכנסייה בגדול כי מי שעשתה עבורנו את הקונויציה של הברית החדשה בסופו של דבר זו הכנסייה. ואנחנו שנענים על הברית החדשה כדבר מוגמר. אף אחד מאיתנו לא בא לעשות קונויציה והקדשה של טקסטים חדשים. מהבחינה הזו אנחנו נותנים קרדיט לכנסייה מבלי לקבל את מסורותיה ואת האנטישמיות שבה. **איתן שישקוף:**
יש לנו מה ללמוד מאחינו הגויים המאמינים. אין דבר כזה יהודי משיחי שאינו מושפע בצורה זו או אחרת מתנועה משיחית או נוצרית כזו או אחרת, ואין מה להתבייש בזה. זו דווקא תהיה בושה אם אנחנו היהודים המשיחיים לא נדע ללמוד מהאחים הלא יהודיים שלנו.

חנן לוקץ:
סיים וסיכם את הדיון בפסוק אחד שהיה על ליבו

- כל הזכויות שמורות למחברים. אין להעתיק מאמרים אלו או חלקים מהם ללא רשות בכתב ממערכת "זאת הברית."

האגודה הארץ-ישראלית של היהודים המשיחיים

ת.ד. 46181, ירושלים 91460
טל': 02-6246140
פקס: 02-6246893

דואר אלקטרוני: mjai@netvision.net.il
www.mjai.org

הזהות התיאולוגית והלאומית של יהודים המאמינים בישוע איננה שאלה עיונית. בחיי היום יום אנו נדרשים להתייחס לנושא זה הן מבחינה אישית ומשפחתית, והן במסגרת הקהילות שלנו. נקודת המוצא שלנו בנוגע לזהותנו היהודית מתמקדת בדרך כלל סביב שמירת התורה. אדונו ישוע כבר אמר ב-”דרשת הרהר: ”אל תחשקו כי באתי להפר את התורה או את דברי הנביאים – לא באתי להפר כי–אם למלאת. כי אמן אומר אני לכם, עד כי יעברו השמים והארץ, לא תעבור יוד אחת או קוץ אחד מן התורה עד אשר יעשה הכל” (מתי ה' 18–17). עקרונית, תורת–משה והחומש עדיין בתוקף עבורנו ואף מחייבים אותנו. מצד שני, איננו "לגליסטים", ואיננו רואים בתורה "חוקים" שמה סוף–פסוק בעניינים רוחניים. בענייני פרשנות וכיוון רוחני הסמכות העליונה והסופית מבחינתנו הם דברי ישוע המשיח, בן–האלוהים, והדרכת רוח–הקודש.

השאלה המרכזית היא כיצד עלינו לשמור את התורה – האם בדרכי ההלכה הרבנית – אורתודוקסית, או הרפורמית–קונסרבטיבית, או ללכת למעשה בדרך עצמאית ומיוחדת משלנו? בפנינו ניצב האתגר ללכת בדרך חדשה–עתיקה שכבר הלכו בה היהודים חסידי ישוע במאה הראשונה בארץ–ישראל, וכפי שמסופר בברית החדשה. במקביל לכך, עלינו גם להביא בחשבון את ההיסטוריה של אלפיים השנים האחרונות. וכן עלינו להסביר את העובדה שמבחינת כפרת חטא וישועת–נפשות אין כל הבדל בין יהודי לא–יהודי. וישועת זאת – להבהיר שקיימת הזות יהודית נבדלת וליטימית של מי ששייכים לעם ישראל.

להלן מספר דוגמאות מעשיות לכך שמבחינתנו אנו שומרים את התורה, ובכך מבטאים זהות יהודית:

שומרים ברית מילה (בראשית י"ז 10);
2. שומרי שבת וחגים לפי לוח–השנה המקראי (ויקרא כ"ג);
3. שומרי כשרות לפי העיקרון "לא תבשל גדי בחלב אמו" (שמות כ"ג 19, ל"ד 26);
4. איננו משחיתים פאת זקננו (ויקרא י"ט 27).

כמובן שישנם עוד פנים רבות לעניין זה, אך מה שחשוב לנו הוא ה'מפתח', כיצד להבדיל בין עיקר וטפל. התשובה טמונה בעיקרון ש"הברית החדשה היא המפתח להבנת התנ"ך, והתנ"ך הוא הבסיס להבנת הברית החדשה". כלומר, תלמודו של ישוע הוא המפתח לשמירת התורה, כגון שמירת שבת

(המשך מעמ' קודם)

אומרים בבירור שמשיחיים, יהודים וגויים כאחד, נסלחים בכפרת המשיח כשהם חוזרים בתשובה. אין הבדל ואסור שיהיה. המפריד שבין היהודים לגויים הוסר במחיר יקר של דם המשיח ואסור לנו לבנות את המפריד מחדש. אבל בכל זאת עלינו לשאול שאלה אחת נוספת: האם אנחנו כיהודים וכישראלים מביאים לידי ביטוי כלשהו את העבר שלנו, את המסורת הלאומית שלנו במסגרת עבודת האלוהים שלנו? בוודאי שכן, משום שאנחנו מה שאנחנו. לכן אנחנו חוגגים עם עם ישראל את ראש השנה ואת חנוכה, לא כחובה דתית לפני אלוהים אלא כחלק מזהותנו הלאומית, ממש כפי שאנחנו חוגגים את יום העצמאות. אינני מצפה ממאמין יפני לחגוג את חנוכה או לשתב לשלחן הסדר בפסח. אנחנו עושים זאת משום שאנחנו יהודים שחיים בישראל ולא כחובה דתית. ומשום כך אל לנו לשפוט זה את זה שהרי במשיח יש לנו

דובר שני: גרשון נראל - "התורה מחייבת לאור דברי ישוע"

– ולא יום א' כמו בכנסיות – וזאת לפי העיקרון ש'מותר לעשות טובה בשבת' (מתי י"ב 12), ו"השבת נעשה בעבור האדם ולא האדם בעבור השבת" (מרקוס ב' 27). ולפיכך, כשישוע האדון אמר: "שמעתי כי נאמר לקדמונים... אבל אני אומר לכם!", הוא גם מעמיד את עצמו כמתקן התורה, וכמי שבניגוד לתורת–משה אסר, למשל, על הגירושין באופן חד–משמעי (מתי ה' 32–31). לנו ברור לגמרי שישוע עצמו הוא זה שנתן את התורה בהר–סיני, והוא זה שגם רשאי להסביר את התורה, לתקנה ולהוסיף עליה.

אנו היהודים חסידי ישוע איננו כפופים לתורה שבעל–פה, ואיננו צריכים לקיים מסורות ומנהגים דרבנן. לדוגמא:

1. איננו מקבלים את ההלכה הרבנית באשר להפרדה בין בשר לחלב;
2. איננו מחויבים לחבוש כיפה;
3. איננו צריכים להדליק נרות שבת וחנוכה;
4. איננו צריכים לחגוג את פורים, בוודאי שלא כקרנבל וליצנות בקהילות.

לעומת זאת, מאחר שגם היום במידה מסוימת הרבנים "יושבים על כסא משה" (מתי כ"ג 1), אין מניעה מבחינתנו לקבל "שירותים כלליים" מאת המימסד הרבני, כגון:
1. מוהלים מקצועיים;
2. חיתון ברבנות – אם בכלל וכאשר הרבנים מוכנים לחתן אותנו;
3. חברה קדישא – אם בכלל וכאשר הרבנים מוכנים לקבור את מתינו.

הבעיה שלנו היום היא עם תפיסת העולם וההגדרה של "יהדות משיחית", שלמעשה יוצרת בלבול ואפילו סתירות פנימיות, ולא רק מבחינה סמנטית, לדוגמא: גם אנשי חב"ד ו"משיחיסטים" אחרים, כמו חסידי נחמן מאומן (ברסלב), מדברים בעצם על "יהדות משיחית".

מהי ההגדרה של 'יהדות'? זוהי עובדה שקיימת במציאות חילונית יהודית (ואפילו אורתודוקסיה חילונית), ולכן קיים למעשה הצורך להבחין בין יהדות ויהודיות (Jewry & Judaism).

הבעיה שאני רואה היא ש"יהדות המשיחית" של היום, עם הדגשת–היתר שלה על התורה ומסורת (לרוב מסורת מזרח–אירופית), היא שמעמידה את עצמה במרכז, וזאת על חשבון בשרות מלכות–האלוהים ובמקום דברי ישוע. במה שאני רואה היום כ–"יהדות משיחית," עם "הלכה משיחית" מבולבלת, המצב הוא שהרפורציות מעוותות לגמרי. מחובתנו להתמקד בדברי ישוע עצמו. עלינו לזכור היטב את דברי ישוע בנוגע לרבנים, לסופרים ולבעלי התורה, כדלהלן:

"סוגרים אתם לפני האדם את מלכות השמים; הן אתם לא תבואו בה ואת הבאים לא תניחו לבוא" (מתי כ"ג 13).

"סובבים אתם בים וביבשה למען גייר גר אחד, וכי יתיגיר תעשו אותו לבן–גיהנום כפליים יותר מכם" (מתי כ"ג 15).

"מנהלים עיוורים, כסילים וחנפים" (מתי כ"ג).

"אוי לכם בעלי התורה כי הסיrotם את מפתח הדעת, אתם לא באתם ואת הבאים מנעתם" (לוקס י"א 52).

רק במדינת ישראל אנו יכולים לבטא את זהותנו היהודית מבלי להזדקק להלכה ולמסורת רבניים. השפה העברית שבה אנו משתמשים, ושמירת שבת וחגים לפי המקובל במועדי המדינה, ועצם חיינו היומיומיים כאן – למשל בבתי הספר הממלכתיים ובצבא – מאפשרים לנו להזהות עם עם–ישראל ולבטא את זהותנו כיהודים וכחלק בלתי–נפרד מהעם. ולכן, המסקנה שלי היא, שבמיוחד "הודות משיחית אמריקנית" משרתת את המטרות של אותם יהודים משיחיים שמעדיפים להישאר בארצות הגולה, ומסרבים לעלות לארץ בתירוצים שונים. בגולה הם מפתחים "הלכה משיחית" כדי לשמר ולהנציח את מצב הגולה. ייבוא אמריקני כזה איננו צריכים בארץ–ישראל.

לסיכום, כיהודים ישראליים, התיאולוגיה והלאומיות שלנו מעוגנים בתנ"ך ובברית החדשה בלבד, וכפי שאיננו זקוקים להשתייך למפלגה פוליטית קיצונית כדי להוכיח את נאמנותנו לישראל, כך גם איננו צריכים לאמץ מסורות גלותיות כדי שנגיש וכדי שנאמר שאנו חלק מהעם. שופטי בית–המשפט העליון בישראל כבר הוציאו אותנו להלכה מכלל ישראל – אך ורק בגלל אמונתנו בישוע. לפיכך, שמירת מסורת דרבנן ובניית "הלכה משיחית רבנית" לא הם שיעזרו לנו להשתלב בעם. רק במדינת–ישראל, אחרי אלפיים שנות גלות, יכולים יהודים חסידי ישוע לחיות כיהודים מחוץ לדרכי המימסד הרבני.

(בדברים האמורים כאן אני הולך בעקבותיו של חיים יוסף חיימוף (בר–דוד, 1991–1905), שבמשך עשרות שנים פילס דרך ייחודית עבור תלמידי ישוע בארץ–ישראל.)

והכיפה אלא הברית החדשה בדם המשיח. ברית שמאחדת את כל המאמינים בלי כל הבדל. הברית המאחדת הזו, הברית החדשה שאותה תיאר ירמיה, היא ברית שכרת אלוהים עם ישראל ובחסדו הניח גם לגויים להצטרף. כך הפכו "הרחוקים" – הגויים להיות "קרובים בדם המשיח" וכולם הפכו להיות "בני עיר אחת" (אפס' ב'). הגויים שהצטרפו בקהילה הורכבו בניגוד לטבע כפי שמתאר שאול השליח באיגרת אל הרומים (י"א 24–11). זו גדולתה של הבשורה, זו גדולתה של היהדות, זו גדולתה של המשיחיות. אילו היינו משתמשים במונחים הנכונים היינו אומרים שהאמונה היהודית והאמונה המשיחית אחד הם. לפיכך יהודי משיחיה זה הדבר הטבעי ביותר שקיים ואין לו סיבה לחפש את זהותו, זו טבעה היטב באמונתו. באשר לגויים, שיחפשו הם את זהותם הלאומית כמי שהצטרפו לאמונה היהודית.

מבוא

לכל אדם ישנן זהויות שונות ובעיקר זהותו האישית וזהותו הלאומית. בשתיהן אין הרבה מרחב תמרון, אף–על–פי שמאז האמנציפציה באירופה ומגילת העצמאות בארה"ב, ישנה במערב תחושה חזקה שזהות היא עניין פרטי ונתונה לבחירה חופשית השכם וערב. למעשה זהותו של האדם נקבעת בעיקרה מהשייכות שלו לעם, לתרבות, לקבוצה אתנית, לשפה ולאמונה שלו. רוב הנתונים האלה ניתנים לאדם בעל כורחו עוד לפני שהוא יוצא לאוויר העולם.

תארו לעצמכם שנכנס לאולם אדם גבוה, בלונדיני, בעל עיניים כחולות, ובקול ברור לחלוטין אומר: "אני כושי מאפריקה." אין לי כל ספק שכל העיניים באולם ירמו גבה בתמיהה, והפרשנויות יתחילו לעופף בחלל החדר כגון: הוא רק חושב שהוא כושי! יכול להיות שהוא נולד באפריקה והוריו נתנו לו את השם "כושי". אולי הוא מתחזה לכושי? הוא רק צוחק עלינו! אך יהיה ברור לכולנו שמדובר כאן במשהו מוזר ומבחינת שאלת הזהות לא סדיר.

לכל אדם ישנם סוגים שונים של זהות: א) זהותו הלאומית, שבעיקרה אינה נרכשת: ילד שנלקח מהוריו בינקות וגודל ע"י אנשים זרים רוכש את הזהות של ההורים המאמצים והמקום שבו גדל. ב) זהותו האישית של אדם שניתנת לרכישה ולשינוי כגון: אדם לומד מקצוע ומוסיף עוד נופך נוסף לזהותו. לאדם נולד בן והוא הופך לאבא, נופך נוסף לזהותו ואפילו שם חדש. אדם מקבל תואר דוקטור מהאוניברסיטה וזהותו משתנה, וכיוצא בזה.

הזהות האישית של האדם נובעת מהמקורות הבאים: א) ההיסטוריה המשותפת לו ולסביבתו שהיא התרבות, השפה והחזון הלאומי והפרטי. ב) דעת הכלל הסובבת את האדם, שממרקת את אופיו ואת דפוסי התנהגותו של הפרט. ג) הנכונות של האדם לחיות בחברה, ולקחת חלק בחיי השיתוף וההקרבה האישית של הקבוצה שהוא חלק ממנה. זה יכול להיות הכנסייה הלותרנית, המתודיסטית, הקתולית ואולי האיסלאם, הבודהיזם או היהדות. גם קבוצת המקצוע של האדם, הגילדה שלו, גם היא נותנת זהות לאדם, ולפעמים גם הבגדים שהוא לובש הם חלק מזהותו.

הזהות הלאומית של עם ה' בכתבי הקודש

המקרא מכיר אך ורק בזהות של עם ישראל כעם ה'. אין בשום מקום במקרא ו/או בברית החדשה זילות במעמדה של האומה הישראלית כעם ה' – בעבר – בהווה – ובעתיד. ואותו הדבר קשור גם לכל ארץ ישראל, ולירושלים בפרט. הזהות הלאומית של עם ה' היא תמיד ישראל. היא נשארת ישראל בברית החדשה וגם בביאת המשיח בפעם השנייה. על–פי הנבואות שיבתו של המשיח היא בחזרה לישראל, לעם ישראל ולירושלים. הגויים מצטרפים לעם ישראל במשל עץ הזית הגויים מורכבים על העץ הביתי

והטבעי ולא במקומם של הענפים הגדועים והשרופים. הזהות היהודית ניתנת להגדרה ע"י העם היהודי ולא ע"י קבוצה של מיסיונרים גויים המתחזים ליהודים. אדם אינו יכול להגיד שהוא "נגר" אם בחייו הוא לא החזיק פטיש ומסמר, מסור או מרצע. אם בחייו אדם לא עשה שידה או ארון או שלוחן או דלת או כל דבר אחר, שנגרים עושים בעבודתם היום–יומית, הוא אינו יכול לקרא לעצמו "נגר". השליח שאול, תוך כדי יוכוח חריף עם מתנגדיו, אמר: "אבל הדברים שהיו יתרון בעיני, אותם חשבתי להפסד בגלל המשיח; ולא עוד אלא שאני חושב את הכל להפסד בגלל היתרון לדעת את ישוע המשיח אדוני, אשר למענו הפסדתי את כל הדברים; ואני חושבם לפסולת בשאיפתי להרוויח את המשיח" (פיליפים ג 8–7). אבל באותה מידה הוא ידע מיהו ומה זהותו: "נימלתי בהיותי בן שמונת ימים; ממוצא ישראל אנוכי, משבט בנימין, עברי מן העברים; אשר לתורה, מכת הפרושים אני; אשר לקנאות, רודף הקהילה אני; מבחינת הצדקה המושתתת על התורה, אין בי דופי" (פיליפים ג 6–5).

אני לא מתנגד שלאחיי מקרב הגויים תהייה הזהות שלהם, והתרבות שלהם, וצורת פולחן אחרת מזאת שיש לי ואפילו שיהיו פנטקוסטאלים, ולותרנים, בפטיסטיים, או אפרו–אמריקאים. אך לגביי, הדבר החשוב ביותר הוא העובדה שהקהילה הראשונה בירושלים, כפי שהיא מתוארת מעל דפי הברית החדשה, הייתה קהילה יהודית משיחית אשר הייתה 100% נאמנה לאדונו ישוע ו–100% נאמנה לתורת ישראל. באותה מידה הם שאול השליח היה נאמן לגמרי לאדון ישוע שהתגלה אליו בדרך לדמשק, וגם 100% נאמן לתורת משה וישראל.

ראו בבקשה את הקטעים הבאים מכתבי הברית החדשה:

1. **מתי ה 20–17**: "אל תחשבו שבאתי לבטל את התורה או את הנביאים; לא באתי לבטל כי אם לקיים. אמן אומר אני לכם, עד אשר יעברו השמים והארץ אף יוד אחת או תג אחד לא יעברו מן התורה בטרם יתקיים הכל. לכן כל המפר אחת מן המצוות הקטנות האלה ומלמד כך את הבריות, קטון יקרא במלכות השמים. אבל כל העושה ומלמד, הוא גדול יקרא במלכות השמים. אומר אני לכם, אם לא תהיה צדקתכם מרובה מצדקת הסופרים והפרושים לא תכנסו למלכות השמים."

2. **רא' לקורинתיים ז 20–17**: "כל איש יחיה את חייו לפי מה שחלק לו האדון, לפי מצבו כאשר קרא לו האלוהים. כן אני מצווה בכל הקהילות. אם נקרא איש בעת היותו נימול, אל ימשוך לו עוולה. אם נקרא כשהוא ערל, אל ינימול. לא המילה חשובה, אף לא העורלה, אלא שמירת מצוות האלוהים. יישאר כל איש במעמד שבו נקרא."

3. **מעשי השליחים כא 24–17**: "כשבאנו לירושלים

דובר שלישי: יוסף שולם - "הזהות היהודית כמאה הראשונה כמודל"

קיבלו אותנו האחים בשמחה. שאול נכנס אתנו למחרת אל יעקוב, וכל הזקנים נכחו שם. הוא שאל לשלומם וסיפר בפירוט מה שעשה אלוהים בקרב הגויים דרכו. הם שמעו ושבחו את אלוהים. לאחר מכן אמרו: 'אתה רואה, אחינו, כמה רבבות יהודים נהיו מאמינים וכולם קנאים לתורה! והם שמעו עליך שאתה מלמד את כל היהודים אשר בקרב הגויים לעזוב את משה, באומרך להם שלא למול את הילדים ולא לנהוג על–פי המנהגים. ובכן מה לעשות? ללא ספק ישמעו שבאת. לכן עשה את מה שאנחנו אומרים לך: יש לנו ארבעה אנשים אשר נדר עליהם. קח אותם, היטהר איתם ושלם בעדם כדי שגילחו את ראשם והכל ידעו שהדברים אשר שמעו עליך אינם נכונים, כי גם אתה בעצמך שומר את התורה.'."

4. **מעשי השליחים כד 18–14**: "אבל את זה אני מודה לפניך: בדרך הנקראת בפיהם 'כת' עובד אני את אלוהי אבותינו, ומאמין בכל הכתוב בתורה ובנביאים; ויש לי תקווה באלוהים שתהיה תחייה הן של הצדיקים והן של הרשעים, דבר שגם הם מחכים לו. לכן אני גם מתאמץ שיהיה לי מצפון נקי לפני אלוהים ובני אדם בכל עת. והנה אחרי שנים רבות באתי להביא נדבות לעמי וכן גם קורבנות, ובהביאי את אלה מצאוני במקדש לאחר שנטהרתי; לא הייתי כרוך לא בהמון ולא במהומה."

5. **מעשי השליחים כח 17**: "אחרי שלושה ימים הזמין שאול את היהודים. כאשר התכנסו יחד אמר להם: 'אנשים אחים, אני לא עשיתי דבר נגד העם או נגד מנהגי אבותינו ובכל זאת נמסרתי כאסיר מירושלים לידי הרומאים.'"

דובר רביעי: איתן שישקוף - "מהר סיני אל חדר העלייה"

אחדות מלאה, בדומה לשתי הדוגמאות ההיסטוריות של הר סיני וירושלים.

בספר מעשי השליחים, קהיליית היהודים המשיחיים התחלקה לשתי קבוצות המקבילות בעיקרן לימינו אנו בישראל: הדתית–מסורתית והיהודית–חילונית ממוצא יווני רומאי. כוחן והשפעתן באו מאותם גורמים שאנחנו רוצים מאוד להביא לידי ביטוי.

* ישוע הוכרז בגלוי כמשיח בעיקר באמצעות עדות חיייהם של התלמידים.

* דבר האלוהים הופץ מבית לבית והתורה כובדה יחדיו.

* כוחו של רוח הקודש הופגן דרך ההיענות לתפילות.

* עזרה חומרית לנזקקים ניתנה באופן חופשי.

* משלחות של שליחים נשלחו לאזורים חדשים כדי להקים שם קהילות חדשות.

מי ייתן ואלוהים יעזור לנו לאמץ שוב את הדינמיות, מושרשים בברית ובברכה האלוהית שבתנובת הפרי המלאה של חלוצי המאה הראשונה. ישוע היה עימם ברוח קודשו בצורה מחשמלת. הם היו אלה שנתנו לנו את המופת לחיים יהודיים משיחיים בארץ ישראל.